

SFS 1996:871

Utkom från trycket
den 20 augusti 1996

Lag om ändring i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring;

utfärdad den 25 juli 1996.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring²

dels att 31 § skall upphöra att gälla,

dels att 6, 7, 8, 13, 14, 15, 20, 29 och 30 §§ skall ha följande lydelse.

6 §³ Rätt till ersättning vid arbetslöshet föreligger, för försäkrad som efter senaste inträdet i arbetslöshetskassan,

1. varit medlem i kassan under minst tolv månader, om han haft sin huvudsakliga försörjning genom avlönat arbete för annans räkning, eller under minst 24 månader, om han haft sin huvudsakliga försörjning som självständig företagare (medlemsvillkor),

2. under en ramtid av tolv månader omedelbart före det att han eller hon anmält sig som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen, utfört förvärvsarbete i minst nio månader (arbetsvillkor). Endast månad då förvärvsarbete har utförts i minst åttio timmar får här räknas in. Med utfört förvärvsarbete avses även tid då den försäkrade haft semester eller annars varit ledig av någon annan anledning än sjukdom, tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt eller barns födelse med helt eller delvis bibehållen lön.

Vid prövning av arbetsvillkoret bortses från förvärvsarbete som

1. arbetsgivaren finansierat med stöd av

¹ Prop. 1995/96:222, bet. 1995/96:FiU15, rskr. 1995/96:307.

² Lagen omtryckt 1991:1334.

Senaste lydelse av 31 § 1995:708.

³ Senaste lydelse 1995:1636.

- förordningen (1986:414) om rekryteringsstöd, eller
- förordningen (1987:411) om beredskapsarbete, eller som

2. bedrivits med stöd av förordningen (1984:523) om bidrag till arbetslösa m. fl. som startar egen näringsverksamhet. Detta gäller dock inte om den försäkrade då arbetet påbörjas uppfyller arbetsvillkoret med annat förvärvsarbete än som nyss sagts.

Föreligger särskilda skäl får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge

a) att medlemsvillkoret bestäms till tolv månader för försäkrad, som haft sin huvudsakliga fötsöjtjänst som självständig företagare,

b) att vid prövningen av arbetsvillkoret enligt första stycket även månad då arbete inte utförts i minst 80 timmar får räknas in.

Tid då förvärvsarbete har utförts får icke räknas mer än en gång för uppfyllande av arbetsvillkoret.

7 §⁴ Den som en gång har påbörjat en ersättningsperiod enligt denna lag kan uppfylla det arbetsvillkor som krävs för en ny ersättningsperiod inom samma ersättningsperiod enligt 14 § första stycket genom att inom en ramtid av tolv månader omedelbart före ansökan om ersättning i den nya ersättningsperioden under minst sex månader

- utföra förvärvsarbete,
- bedriva egen näringsverksamhet med stöd av förordningen (1984:523) om bidrag till arbetslösa m.fl. som startar egen näringsverksamhet,
- delta i och, om inte särskilda skäl hindrar det, fullfölja arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag lämnas, eller
- delta i och om inte särskilda skäl hindrar det, fullfölja utbildning av annat slag än arbetsmarknadsutbildning med en studiefinansiering som motsvarar arbetslöshetsersättningen (nytt arbetsvillkor).

Här skall hänsyn tas endast till månad då förvärvsarbete eller annan ovan nämnd verksamhet utförts under minst 80 timmar.

Med förvärvsarbete likställs tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarplikt eller tid med föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, i båda fallen dock tillsammans högst två månader.

8 §⁵ Vid bestämmande av ramtid enligt 6 och 7 §§ räknas inte tid då försäkrad varit hindrad att arbeta på grund av

1. styrkt sjukdom,
2. heltidsutbildning som den försäkrade har avslutat efter fyllda 25 år eller som har föregåtts av sammanhängande förvärvsarbete på heltid i minst fem månader, i den mån sådan tid inte enligt 7 § kvalificerar för en ny ersättningsperiod,
3. tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,
4. frihetsberövande på kriminalvårdens område,
5. vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt två år,
6. beslut enligt smittskyddslagen (1988:1472) eller livsmedelslagen

⁴ Senaste lydelse 1995:1636.

⁵ Senaste lydelse 1995:860.

(1971:511) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda lag.

Detsamma gäller tid då försäkrad har fått föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller varit hindrad att arbeta på grund av

1. tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt,
2. arbetsmarknadsutbildning,
3. yrkesinriktad rehabilitering, i den mån sådan tid inte enligt 7 § kvalificerar för en ny ersättningsperiod.

13 §⁶ Dagpenning får inte lämnas förrän den försäkrade under en sammanhängande tid av tolv månader varit arbetslös sex dagar (karensvillkor). I karenstiden räknas in endast de dagar för vilka dagpenning skulle ha lämnats, om karenstiden gått till ända.

Bestämmelserna om karenstid i denna paragraf skall inte tillämpas på den som är anvisad verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

14 §⁷ Ersättning som grundar sig på uppfyllandet av ett sådant arbetsvillkor som avses i 6 § lämnas under längst tre år räknat från och med den första karensdagen i den första ersättningsperioden (ersättningstid). Denna tid förlängs om den försäkrade under ersättningstiden utfört sådant förvärsarbete som avses i 6 § eller genomgått utbildning som inte är arbetsmarknadsutbildning. Ersättningstiden får dock inte överstiga fyra år.

Ersättning enligt första stycket lämnas i perioder på längst 300 dagar (ersättningsperioder). I ersättningsperioden inräknas dagar då den försäkrade deltagit i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd eller i en utbildning av annat slag än arbetsmarknadsutbildning med en studiefinansiering som motsvarar arbetslöshetsersättningen.

I ersättningsperioden enligt andra stycket inräknas i fall som avses i 10 § ersättningstid i den andra arbetslöshetskassan.

Ersättningsrätten upphör vid utgången av månaden före den under vilken den försäkrade fyller 65 år.

15 §⁸ Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden gått till ända, har den försäkrade rätt till ersättning under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om han då inte uppfyller arbets- och karensvillkoren, förutsatt att dessa ligger inom den maximala ersättningstiden. Vad som nu sagts gäller dock inte om en sammanhängande tid av 12 månader, i vilken inte räknas in tid som avses i 8 §, har förflutit sedan hon eller han senast fick ersättning.

Har ersättningsperioden gått till ända men har den försäkrade under perioden på nytt uppfyllt arbetsvillkoret enligt 7 §, lämnas ersättning under ytterligare en ersättningsperiod. Då skall dock karensvillkoret på nytt uppfyllas. En ny ersättningsperiod räknas tidigast från det att den föregående ersättningsperioden gick till ända eller på annat sätt upphörde.

⁶ Senaste lydelse 1994:1673.

⁷ Senaste lydelse 1994:1673.

⁸ Senaste lydelse 1994:1673.

20 §⁹ Dagenpenning lämnas med 75 procent av den försäkrades dagsförtjänst, om inte annat följer av 17 § första stycket och andra stycket första meningen. Dagenpenning till en försäkrad som har tillerkänts ålderspension i form av folkpension, allmän tilläggspension eller annan pension som lämnas på grund av förvärvsarbete, lämnas med 65 procent av den försäkrades dagsförtjänst, med den begränsning som följer av 17 § första stycket.

Med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om försäkrad med månadslön, en tjugotvåendel av den månadsinkomst, som den försäkrade före arbetslöshetens inträde vanligen åtnjöt under arbetstid som var normal för den försäkrade.

Som normalarbetstid skall gälla den genomsnittliga arbetstiden under de senaste tolv månaderna före det att den arbetslöse anmält sig som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen. Vid bestämmande av denna ramtid räknas inte tid då den försäkrade varit hindrad att arbeta på grund av styrkt sjukdom eller vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt två år. Omprövning av fastställd dagsförtjänst under en pågående ersättningsperiod får ske vid omprövning av normalarbetstiden eller då medlemmen har haft ett avbrott under ersättningsperioden på grund av arbete med högre inkomst än tidigare. Avbrottet skall ha varit sammanhängande under minst sex månader och ha omfattat arbete som avses i 6 §.

Saknas underlag för beräkning av dagsförtjänsten enligt andra stycket, skall som medlemmens dagsförtjänst räknas den i orten vanliga arbetsförtjänsten per arbetsdag för arbetstagare inom samma yrke och med samma arbetsförmåga som medlemmen.

Utan hinder av bestämmelserna i första - tredje styckena får dagenpenning till försäkrad som under ersättningstiden uppfyllt arbetsvillkoret huvudsakligen genom arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag har utgått bestämmas till belopp som motsvarar utbildningsbidraget.

Åtnjuter medlem med anledning av arbetslöshet fortlöpande ersättning från annan än arbetslöshetskassa, får dagenpenning utges högst med belopp som motsvarar skillnaden mellan det högsta belopp som får lämnas enligt första - fjärde styckena och ersättningen.

29 §¹⁰ Försäkrad skall avstängas från rätt till ersättning under tid som anges i 30 §, om han

1. lämnat sitt arbete utan giltig anledning,
2. skilts från arbetet på grund av otillbörligt uppförande,
3. avvisat erbjudet lämpligt arbete eller utan att uttryckligen ha avvisat sådant arbete ändå genom sitt uppträdande uppenbarligen vållat att anställning inte kommit till stånd, eller
4. avvisat erbjudande om en arbetsmarknadspolitisk åtgärd eller om en utbildning med en studiefinansiering som motsvarar arbetslöshetsersättningen eller utan giltig anledning avbrutit en sådan åtgärd eller utbildning.

30 §¹¹ Är det sannolikt att ett arbete, en arbetsmarknadspolitisk åtgärd eller en utbildning som avses i 29 § skulle ha varat högst fem dagar eller

⁹ Senaste lydelse 1995:860.

¹⁰ Senaste lydelse 1995:1636.

¹¹ Senaste lydelse 1995:1636.

mer än fem men högst tio dagar eller mer än tio dagar, utgör avstängningstiden tio, 20 respektive 45 ersättningsdagar vid avstängning enligt punkten 1 samt 20, 40 respektive 60 ersättningsdagar vid avstängning enligt punkterna 2-4.1 avstängningstiden inräknas endast dagar för vilka karenstid skulle ha tillgodoräknats eller dagpenning skulle ha lämnats, om avstängningen inte hade skett, eller dagar under vilka den försäkrade har utfört förvärsarbete. Den totala avstängningstiden får dock inte överstiga 28, 56 respektive 112 kalenderdagar vid avstängning enligt punkten 1 samt inte överstiga 56, 112, respektive 168 kalenderdagar vid avstängning enligt punkterna 2-4.

Inträffar under avstängningstiden förhållande som avses i 29 §, beräknas ny avstängningstid i enlighet med bestämmelserna i första stycket, om inte den nya avstängningstiden ryms inom den löpande avstängningstiden.

Är det uppenbart att en försäkrad inte vill anta lämpligt arbete, såsom då den försäkrade vid upprepade tillfällen antingen har avvisat erbjudet sådant arbete eller lämnat sitt arbete utan giltig anledning, skall den försäkrade vara avstängd till dess han eller hon utfört sådant förvärsarbete som enligt 6 § första stycket får tillgodoräknas för uppfyllande av arbetsvillkoret under 80 dagar.

Avstängningstiden räknas från den dag då det förhållande som anges i 29 § inträffat.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

2. För den som vid ikraftträdandet har en löpande ersättningsperiod skall följande gälla. Ersättningstiden enligt 14 § skall anses ha börjat löpa den 1 januari 1996 eller vid den senare tidpunkt då ersättningsperioden påbörjats. Den löpande ersättningsperiodens längd bestäms enligt 14 § i dess äldre lydelse. Ersättningsdagar i den löpande ersättningsperioden som enligt de äldre reglerna förbrukats före ikraftträdandet avräknas från ersättningstiden i den mån de hänförs till tiden efter den 1 januari 1996.

På regeringens vägnar

INES UUSMANN

Gösta Ihrfelt
(Arbetsmarknadsdepartementet)